

[Ninn-Hansen]

om, hvorvidt man vil kræve en udmeldelse af EF, hvis man vil gå ind i en fast koalition med socialdemokratiet.

Tilbage bliver mit spørgsmål til hr. Gert Petersen: hvad i alverden vil man så bruge det arbejderflertal til, man vil opnå? Er det andet og mere end et slag i luften for at komme ud af en ubehagelig taktisk situation, som SF har inddraget sig selv i?

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg kan svare hr. Ninn-Hansen ved simpelt hen at henvise til de tidligere situationer i dansk politik, hvor der har været et flertal af socialdemokratiet og SF. I de situationer har det ikke været muligt at etablere et samarbejde, som omfattede udenrigs- og forsvarspolitikken, og det har vi i SF heller ingen tro på vil være muligt i en kommende ganske lang periode. Det har imidlertid ikke før afholdt os fra at gennemføre indenrigspolitiske reformer, og det vil det heller ikke gøre i fremtiden, ligesom vi naturligvis vil arbejde på at forandre den situation, så vidt det overhovedet er muligt, ved at påvirke socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Hr. Pelle Voigt knytter det jo specielt til medlemskabet af EF. I 1966-67 var vi ikke medlem af EF, i 1971-73 blev vi medlem af EF, men der forelå altså ikke den samme situation, som der gør i dag. Men jeg forstår på hr. Pelle Voigt - og det var vel også svar på hr. Gert Petersens vegne - at man på forhånd melder fra. Der kan man intet gøre. Så bliver tilbage spørgsmålet: hvad i alverden vil man så opnå med det arbejderflertal?

Arentoft (FP):

Der er ikke meget at være uenig med udenrigsministeren om i den redegørelse, vi har fået forelagt. Den når vidt omkring og berører mange områder og emner, som hver især er en debat værd, men det er mest konstateringer. Der er egentlig ikke så forfærdelig mange løsningsforslag. Men det er jo heller ikke sådan, at vi har så enormt stor indflydelse, at vi kan løse alverdens problemer.

Jeg har valgt at gå den vej at tage nogle af de punkter, som ministeren har berørt i sin

redegørelse, op og komme med nogle kommentarer til dem.

Jeg er helt enig i, at Øst-Vest-forholdet fortsat betragtes som det mest centrale element i dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det er jo, fordi vi nu er kommet til at ligge lige præcis i brændpunktet imellem de to store forsvarspagter, NATO og Warszawa-pagten. Vi ligger faktisk i første linje, hvad vi egentlig ikke har gjort tidligere.

Jeg er også enig i, at man skal fortsætte afspændingsprocessen. Det, det gælder om, er at holde magtbalancen. Jeg tror, det er en af de væsentlige årsager til, at man ikke har haft krig siden 1945 her i Europa. Det er vigtigt, at man holder denne magtbalance. Jeg kan i øvrigt bedre lide ordet magtbalance, end jeg kan lide ordet terrorbalance. Hvis man skal have forhandlinger i gang, så er det nødvendigt, at denne balance er til stede. Hvis der er ubalance, så vil det ikke være muligt at føre forhandlinger, så bliver det diktat fra den stærkeste.

Polen kan nok vække bekymring, ikke mindst fordi Polen ligger lige uden for vores dør. Jeg er personlig meget bange for, at en russisk invasion faktisk kan komme når som helst. Man må være opmærksom på, at det, der sker i Polen, er en så alvorlig trussel imod kommunismen, at det vil man simpelt hen ikke fra Sovjetunionen kunne leve med. Derfor er det en meget, meget uhyggelig situation, synes jeg nok, der ligger lige uden for vores dør.

Jeg er også enig i, at der er en forbedret dialog mellem Europa og USA. Alene dette, at præsident Reagan nu kommer til dette møde i Versailles i morgen og i weekenden, er en positiv ting. Jeg er lidt ked af, at man fra venstrefløjen i Danmark bl.a. prøver at rette en ensidig kritik imod USA. Det er, ligesom der er for mange, der slutter op bag den kritik. Vi må ikke glemme, at uden USA var NATO ingenting.

Vi har også tidligere hørt ministeren orientere os om disse uformelle NATO-udenrigsministermøder. Jeg synes, man skal tage det som noget meget positivt, at man altså kan sidde og tale direkte sammen på en helt anden måde, end når det er formelt omkring et bord med embedsmænd osv. Det er noget meget, meget positivt.